

Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας

Ε' Τμήμα

ΑΙΤΗΣΗ

Ε' 442/4-Ε-2011
ΕΠΙΔΟΘΗΚΕ 11 / 7 / 2011 ΩΡΑ 11:45
Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Β. ΠΑΖΙΟΣ
ΠΕΤΡΑΪΟΣ 6 - ΑΘΗΝΑ 104 31
ΤΗΛ.: 210.5234.807

1. Της Κίνησης Πολιτών για τη Σωτηρία της Οίτης, που εκπροσωπείται από τον Αλέκο Σιμόπουλο, του Γεωργίου, κάτοικο Κουμαριτσίου Λαμίας.
 2. Του Σγάγια Ιωάννη του Ανδρέα, κατοίκου Κουμαριτσίου Λαμίας
 3. Του Δρόσου Αθανασίου του Κων/νου, κατοίκου Κουμαριτσίου Λαμίας
- και
4. Του Θεοχάρη Αθανασίου του Ιωάννη, κατοίκου Παύλιανης Λαμίας.

Κ Α Τ Α

Των Υπουργών Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Πολιτισμού και Τουρισμού

ΠΕΡΙ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

Της με αριθμ. πρωτ. οικ. 126195/1190/4.5.2011 αποφάσεως των ως άνω Υπουργών με θέμα: «Έγκριση περιβαλλοντικών όρων, για την υπόγεια εκμετάλλευση μεταλλείου βωξίτη, με επιφανειακή επέμβαση συνολικής έκτασης 65.462,50 τ.μ., στις θέσεις 'Καραβάκι' και 'Χάνι Παπαμίχου' των Π.Μ. 315, 372 και 398, σε περιοχή του Δ.Δ. Κουμαριτσίου, Δήμου Λαμιέων, Περιφερειακής Ενότητας Φθιώτιδας, από την 'ΕΛΜΙΝ Α.Ε'».

Κατά της ως άνω αποφάσεως έχουμε ασκήσει την από 2. Ιουλίου 2011 νόμιμη και βάσιμη αίτηση ακυρώσεως, η οποία έχει επί λέξει ως εξής:

Με την ως άνω κοινή υπουργική απόφαση ενεκρίθησαν περιβαλλοντικοί όροι για την υπόγεια εκμετάλλευση βωξίτη στις θέσεις 'Καραβάκι' και 'Χάνι Παπαμίχου' που βρίσκονται στην ανατολική πλευρά του ορεινού όγκου της Οίτης.

Την ακύρωση της ως άνω με αριθμ. πρωτ. οικ. 126195/1190/4.5.2011 κοινής υπουργικής αποφάσεως αιτούμεθα για τους κάτωθι νόμιμους και βάσιμους λόγους και για όσους θέλουμε εν καιρώ προσθέσει.

Ι. Διότι η προσβαλλομένη απόφαση αντίκειται στο ευθύς κατωτέρω παρατιθέμενο καθεστώς αυξημένης προστασίας των βουνών, ως ευαίσθητων οικοσυστημάτων.

Ειδικότερον: Η χώρα μας, κατ' εξοχήν ορεινή με πλούσιο φυσικό ανάγλυφο, έχει

~~πολλά βουνά~~ που εκτός του ορεινού πληθυσμού, της πανίδος και της χλωρίδος των ~~είναι πολύτιμοι~~ ιστορικοί και μυθολογικοί τόποι. Τα βουνά όμως είναι εξ ορισμού ευαίσθητα και ευπαθή οικοσυστήματα, διότι αποσταθεροποιούνται ευχερώς. Λόγω της ευπαθείας των, τα ευαίσθητα οικοσυστήματα απολαύουν ηυξημένης προστασίας και επιδέχονται μόνον πολύ μικρή και ηπιάν ανθρώπινη παρέμβαση.

Η ως άνω προστασία είναι αυτοτελής και δεν πρέπει να συγχέεται με την προστασία των δασών που μπορεί να καλύπτουν όλον ή τμήματα του βουνού. Όπου υπάρχουν δάση, απλώς η προστασία αυτή **εκτείνεται και συντρέχει** με την προστασία του βουνού που παρέχεται εις τούτο ως ευαίσθητον σύστημα καθ' εαυτό και όχι ένεκεν της τυχόν δασικής καλύψεώς του.

Η οικολογική αυτή προσέγγιση των βουνών χρονολογείται από την Διάσκεψη του Ρίο (1992) και εκτίθεται ρητώς και σαφώς στην Agenda 21 (Κεφ. 13, "Managing fragile ecosystems - sustainable mountain development").

Στη Χώρα μας, η οποία προηγήθη εν τούτω και της Agenda 21, η αναγνώρισις της ανάγκης παροχής περιβαλλοντικής προστασίας κατά τους κανόνες της οικείας επιστήμης (οικολογίας) είχε προηγηθεί στην νομολογία του νεοσυστάτου τότε Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η λογική της νομολογίας αναχωρούσε από την συνταγματική κατοχύρωση της περιβαλλοντικής προστασίας με το άρθρο 24 του Συντάγματος, την οποία παρείχε κατά τις αρχές και τους κανόνες της οικείας επιστήμης, δηλαδή της οικολογίας.

Ειδικότερον κατά την παγία νομολογία του Ε' Τμήματος του ΣΤΕ τα βουνά και δη τα δασοσκεπή ανήκουν στα ευαίσθητα οικοσυστήματα, στα οποία επιτρέπεται μόνο ήπια ανάπτυξη, «... η οποία είναι, κατ' αρχήν, ασυμβίβαστος προς την μεταλλεία» (ΣΤΕ 772/1998).

Κατά ταύτα η προσβαλλομένη με αριθμ. πρωτ. οικ. 126195/1190/4.5.2011 κοινή υπουργική απόφαση, καθ' ο μέρος δι' αυτής εγκρίνονται περιβαλλοντικοί όροι για την υπόγεια εκμετάλλευση μεταλλείου βωξίτη στον ορεινό όγκο της Οίτης είναι παράνομη και ακυρωτέα, ως αντιβαίνουσα στην ως άνω συνταγματική προστασία των βουνών, η οποία αποκλείει πάσα παραγωγική εκμετάλλευση δια της λειτουργίας μεταλλείου.

II. Περαιτέρω η προσβαλλομένη κοινή υπουργική απόφαση με την οποία ενεκρίθησαν οι περιβαλλοντικοί όροι για τη λειτουργία μεταλλείου σε περιοχή με υδατορεύματα (όπως συνομολογείται στην 8^η σελίδα της απόφασης αυτής υπό στοιχείο 3), η οποία αποτελεί τμήμα της δυτικής λεκάνης του Ασωπού ποταμού, είναι παράνομη και ακυρωτέα, ως αντικειμένη ευθέως στο άρθρο 24 του

 Συντάγματος, το οποίο, κατά τα κατωτέρω ειδικότερον αναφερόμενα, προστατεύει ειδικώς τα υδρορεύματα και τους ποταμούς ως εξαιρετικά ευπαθή οικοσυστήματα. Ειδικότερα με την ως άνω διάταξη του άρθρου 24 του Συντάγματος «το φυσικό

περιβάλλον, στοιχείο του οποίου αποτελούν οι υδατικοί πόροι, έχει αναχθεί σε αυτοτελώς προστατευόμενο αγαθό, προκειμένου να εξασφαλισθεί η οικολογική ισορροπία και η διαφύλαξη των φυσικών πόρων προς χάρη και των επόμενων γενεών. Για το σκοπό αυτό ο συντακτικός νομοθέτης επέβαλε στα όργανα του Κράτους να προβαίνουν σε θετικές ενέργειες για τη διαφύλαξη του προστατευόμενου αγαθού και να λαμβάνουν τα απαιτούμενα νομοθετικά και διοικητικά, προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα, παρεμβαίνοντας στον αναγκαίο βαθμό και στην οικονομική ή άλλη ατομική ή συλλογική δραστηριότητα» (ΣΤΕ 1688/2005, 2180/2006, 2179/2006, 3841/2006, 1125/2008).

Περαιτέρω όπως παγίως έχει κριθεί από τη νομολογία του ΣΤΕ, «ουσιώδες στοιχείο του υπό του άρθρου 24 του Συντάγματος προστατευόμενου φυσικού περιβάλλοντος, και δη της γεωμορφολογίας αυτού, αποτελούν τα υπό διάφορες ονομασίες 'υδρορεύματα', ήτοι οι πτυχώσεις της επιφανείας της γης, δια των οποίων συντελείται κυρίως η απορροή προς την θάλασσα των πλεοναζόντων υδάτων της ξηράς. Εκτός, όμως, της λειτουργίας τους αυτής, τα εν λόγω ρεύματα αποτελούν, επίσης, φυσικούς αεραγωγούς, μαζί δε με την χλωρίδα και πανίδα αυτών είναι οικοσυστήματα με ιδιαίτερο μικροκλίμα που συμβάλλουν πολλαπλώς στην ισορροπία του περιβάλλοντος (ΣΕ 1801/1995, 4577/1998, 2656/1999 κ.ά.). Κατ' ακολουθίαν το κράτος υποχρεούται να διατηρεί τα πάσης φύσεως υδρορεύματα στην φυσική τους κατάσταση προς διασφάλιση της λειτουργίας αυτών ως οικοσυστημάτων, επιτρεπομένης μόνον της εκτελέσεως των απολύτως αναγκαίων τεχνικών έργων διευθετήσεως της κοίτης και των πρηνών αυτών προς διασφάλιση της ελευθέρας ροής των υδάτων, αποκλειομένης δε πάσης αλλοιώσεως της φυσικής των καταστάσεως δι' επιχώσεως ή καλύψεως της κοίτης τους, ή τεχνικής επεμβάσεως εις τα σημεία διακλαδώσεώς τους (ΣΕ 4577/1998). Επειδή, προκειμένου να λάβουν χώρα οι τυχόν επιτρεπόμενες επεμβάσεις στα υδρορεύματα ή και πλησίον αυτών, απαιτείται η προηγουμένη οριοθέτησή τους, εάν μεν πρόκειται περί πλευσίμων ποταμών, κατά τις διατάξεις του άρθρου 26 Α του Α.Ν. 2344/1940 (Α' 154), όπως αυτό προσετέθη με το άρθρο 4 παρ. 3 του Ν. 2386/1996 (Α' 43), σε κάθε άλλη δε περίπτωση κατά τις διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 880/.1979 (ΣΕ 2669/2001)» (ΣΤΕ 2215/2002, όμοια ΣΤΕ 1644/2006, βλ σχετικά και Καράκωστα Ι., Περιβάλλον και Δίκαιο, εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα 2005, σελ. 115 επ.).

Περών των ανωτέρω το Σ.τ.Ε. ερμηνεύον τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 24 έκρινε ότι οι λίμνες, τα ποτάμια και οι υδροβιότοποι αποτελούν εξαιρετικά ευπαθή οικοσυστήματα που χρήζουν ειδικής προστασίας, η οποία πηγάζει απευθείας από το άρθρο 24 του Συντάγματος, οι σχετικές επιταγές του οποίου έχουν αυτοτέλεια και άμεση εφαρμογή. «Στόχο της προστασίας αυτής αποτελεί η διατήρηση αναλλοίωτων στο διηνεκές των χαρακτηριστικών στοιχείων που συνθέτουν την φυσιογνωμία και την ιδιαιτερότητά των έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ποικιλομορφία του φυσικού περιβάλλοντος με την διατήρηση διαφορετικών οικοσυστημάτων, η προστασία της βιοποικιλότητας, η διαφύλαξη της χλωρίδας και της πανίδας των και η αλληλεπίδραση των οικοσυστημάτων που είναι αναγκαία για την οικολογική ισορροπία και την αναγέννηση της φύσης. Οι ως άνω σκοποί επιτυγχάνονται με την απαγόρευση κάθε παρέμβασης που μπορεί να αλλοιώσει τα χαρακτηριστικά των εν λόγω ευπαθών οικοσυστημάτων» (ΣΤΕ 1183/1996).

Με την προσβαλλομένη υπουργική απόφαση ενεκρίθησαν οι περιβαλλοντικοί όροι για την υπόγεια εκμετάλλευση μεταλλείου βωξίτη, με επιφανειακή επέμβαση συνολικής έκτασης 65.462,50 τ.μ.

Σύμφωνα με την ως άνω απόφαση η συνολική έκταση των 65.462,50 τ.μ. συνίσταται από δύο επιμέρους εκτάσεις επιφανειών 50.412,50 τ.μ. (χώρος I «Καραβάκι») και 15.050 τ.μ. (χώρος II «Χάνι Παπαμίχου»).

Στο χώρο I θα διανοιχθεί η στοά 602 και θα κατασκευαστεί εξωτερικός δρόμος προσπέλασης του χώρου αυτού, μήκους 605 μ περίπου με αφετηρία την ασφαλτοστρωμένη επαρχιακή οδό «Κουμαριτσίου – Δύο Βουνών».

Ωστόσο σύμφωνα με την εκπονηθείσα από τους Φ. Χατούπη, Γεωλόγο – Περιβαλλοντολόγο MSc, Λ. Γουλιώτη, PhDst Γεωλόγο και Γ. Καπλανίδη, Γεωλόγο – Γεωφυσικό MSc, κατόπιν αναθέσεως από το Δήμο Γοργοποτάμου (αρ. απόφ. 161/2007) τεχνική έκθεση με τίτλο «Αναμενόμενες γεωπεριβαλλοντικές επιπτώσεις από την εκμετάλλευση κοιτασμάτων βωξίτη στις θέσεις 'Καραβάκι' και 'Χάνι Παπαμίχου' Δ.Δ. Κουμαριτσίου δήμου Γοργοποτάμου», μεταξύ των επιμέρους εργασιών εκμετάλλευσης του βωξίτη που αναμένεται να επηρεάσουν άμεσα το δυσμενές από γεωτεχνικής πλευράς κλαστικό υπόβαθρο είναι τα επικείμενα ορύγματα στον ως άνω χώρο προσπέλασης I (στοά 602) **«κυρίως στο νότιο τμήμα όπου η διάνοιξη εντοπίζεται πλησίον της κοίτης του Συντονίκη Αναμένονται σημαντικά γεωτεχνικά προβλήματα λόγω αστάθειας των πρανών, τόσο στην κατασκευή όσο και στη λειτουργία της οδού προσπέλασης της στοάς 602 (συνεχής διέλευση βαρέων οχημάτων). Η άμεση και συνεχής**

ενδεχομένως αποκατάσταση του οδοστρώματος δεν διασφαλίζει την μη καταπτώση γαιωδών υλικών στην κοίτη του Συντονίκη, ενώ σε καμία περίπτωση δεν απομακρύνει τον κίνδυνο μιας ευρύτερης κατολίσθησης με άμεσο κίνδυνο μπαζώματος του ρέματος» (σελ. 48 της ως άνω Τεχνικής Έκθεσης).

Περαιτέρω σύμφωνα με το από Απριλίου 2007 Συμπληρωματικό Προσάρτημα της οικείας Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων Τύπου Α του επίμαχου έργου στον ως άνω χώρο ΙΙ των 15.050,00 τ.μ. θα διενεργηθεί ουσιαστική επέμβαση «με την είσοδο της προσπελαστικής στοάς Σ - 676, την υπαίθρια πλατεία απόθεσης βωξίτη και την προσωρινή απόθεση των στείρων υλικών από την διάνοιξη των προσπελαστικών έργων» (βλ. Κεφάλαιο υπό τον τίτλο «V3 Έκταση υπαίθριου χώρου επέμβασης», σελ. 7 του ως άνω Προσαρτήματος).

Σύμφωνα όμως με την ως προαναφερθείσα Τεχνική Έκθεση οι προβλεπόμενες στον ως άνω χώρο ΙΙ θέσεις απόθεσης των στείρων υλικών της εκμετάλλευσης και της διάνοιξης των σηράγγων, καθώς και του μεταλλεύματος βωξίτη αναμένεται να επηρεάσουν άμεσα το δυσμενές από γεωτεχνικής κλαστικό υπόβαθρο. Ειδικότερα το «**υψηλό ειδικό βάρος των υλικών σε συνδυασμό με τον υψηλό συνολικό όγκο (113.000 από την διάνοιξη των στοών και περίπου 485.000 κοιτάσματος βωξίτη) και τον σχετικά μικρό χώρο απόθεσης (περιοχή χώρου ΙΙ έκτασης μόλις 15 στρεμμάτων), αναμένεται να δημιουργήσει υψηλά επιχώματα που θα εδρεύονται στο ασταθές κλαστικό υπόβαθρο Με δεδομένη την υφισταμένη κατάσταση του γεωλογικού υποβάθρου και την γειτνίαση του υπαίθριου χώρου εκμετάλλευσης (ΙΙ) με τον ποταμό Συντονίκη, δεν αποκλείεται και λόγω έντονων καιρικών φαινομένων κατά τις χειμερινές περιόδους να δημιουργηθούν νέα κατολισθητικά φαινόμενα που να οδηγήσουν τα στείρα υλικά στον παραπόταμο του Ασωπού. Μία τέτοια εξέλιξη θα επιφέρει σημαντικές καταστροφές στο υφιστάμενο επαρχιακό οδικό δίκτυο, με κίνδυνο αποκλεισμού του οικισμού Κουμαρίτσι» (σελ. 48 της ως άνω Τεχνικής Έκθεσης).**

Επίσης στην εν λόγω τεχνική έκθεση επισημαίνεται ότι «... το σύνολο των επικείμενων υπαίθρων δραστηριοτήτων βρίσκεται στη λεκάνη του Συντονίκη, όπου τυχόν ακούσια μεταφορά (ολίσθηση) στείρων υλικών στην κοίτη του ρέματος θα προκαλέσει σημαντική ποιοτική υποβάθμιση του Ασωπού ποταμού» (σελ. 65 της ως άνω Τεχνικής Έκθεσης).

Τα ως άνω παρείδε εντελώς η Διοίκηση κατά την έκδοση της προσβαλλομένης, κατά παράβαση της συνταγματικής υποχρέωσης της προς προστασία των υδατορευμάτων και των ποταμών ως ευαίσθητων οικοσυστημάτων και άρα η προσβαλλομένη υπουργική απόφαση είναι και γι' αυτό το λόγο παράνομη και ακυρωτέα, κατά τα ως άνω.

III. Πέραν των ανωτέρω κατά τα κριθέντα από το Συμβούλιο της Επικρατείας « ... εκ του θεμελιώδους κανόνος της βιωσίμου αναπτύξεως, κατοχυρωμένης τόσο εις το Σύνταγμα (άρθρον 24) όσο και εις την Συνθήκην του Μάαστριχτ (άρθρα Β, 2 και 130 Ρ), κυρωθείσαν δια του Ν. 2077/1992, ήτοι της αναπτύξεως εκείνης η οποία ικανοποιεί τας ευλόγους ανάγκας της παρούσης γενεάς χωρίς να θέτη εις κίνδυνον την ικανοποίησιν των αναγκών των μελλουσών γενεών, προκύπτει ότι επιβάλλεται πρωτίστως η διατήρησις του φυσικού κεφαλαίου της χώρας δια την μεταβίβασίν του ακεραίου εις τας επομένας γενεάς, ώστε να υπάρξει η επιβαλλομένη ισότης ικανοποίησεως των αναγκών μεταξύ των γενεών (Σ.Ε. 5235/96). Κατ' ακολουθίαν, εις τον θεμελιώδη κανόνα της βιωσιμότητος υπόκειται πάσα οικονομική και παραγωγική δραστηριότης, συμπεριλαμβανομένης και της εξορυκτικής τοιαύτης, και δη της μεταλλευτικής. Η βιώσιμος δε μεταλλεία δεν συνίσταται απλώς και μόνον εις την αποφυγήν προκλήσεως μονίμου βλάβης εις το φυσικόν περιβάλλον εκ της εξορύξεως και εις την αποκατάστασιν του θιγέντος εκ της εκμεταλλεύσεως χώρου του, αλλά περιλαμβάνει ιδίως **την φειδωλήν εξόρυξιν, η οποία συναρτάται προς την σπάνιν του μεταλλεύματος, τα συνολικά αποθέματα αυτού, την διαφύλαξιν επαρκών αποθεμάτων δια τας επομένας γενεάς, την αναγκαιότητα της χρήσεως του μεταλλεύματος και, πάντως, την διατήρησιν επαρκούς αποταμιεύματος μέχρι της εξευρέσεως αναλόγου χρησιμότητος ανανεωσίμων πόρων, δεδομένου ότι η εξόρυξις μεταλλεύματος, ήτοι πόρου μη ανανεωσίμου, αποτελεί ανάλωσιν φυσικού κεφαλαίου.**

Επειδή η κατά τα άνω αναγκαία φειδώ κατά την εξόρυξιν και αξιοποίησιν του μεταλλεύματος, όπως άλλωστε και παντός άλλου περιορισμένου φυσικού πόρου, δεν είναι εφικτή χωρίς προηγουμένην σχεδίασιν της εξορυκτικής δραστηριότητος και χωροθέτησιν των μεταλλευτικών περιοχών, η οποία δέον να γίνεται με γνώμονα όχι μόνον την ύπαρξιν κοιτασμάτων αλλά και την συνδρομήν όλων των ειρημένων όρων βιωσιμότητος της μεταλλευτικής δραστηριότητος και ιδίως με αξιολόγησιν της εντεύθεν προσδοκωμένης ωφελείας εν συγκρίσει προς το κόστος της εξορύξεως εκ της απωλείας φυσικού κεφαλαίου» (ΣΤΕ 772/1998).

Εντεύθεν έρεται ότι η εξορυκτική δραστηριότης απαγορευομένη καταρχήν σε τόπους απόλυτης προστασίας και στα ευαίσθητα οικοσυστήματα, είναι ανεκτή μόνο ως μεταβατική, ήτοι μέχρις ότου ανακαλυφθούν ανανεώσιμα υποκατάστατα του εξορυσσόμενου ορυκτού, υπό αυστηρότατο καθεστώς προϋποθέσεων και **με**

μεγάλη φειδώ κατόπιν προηγούμενου σχεδιασμού, όρος που δεν πληρούται εν προκειμένω κατά τα ευθύς κατωτέρω αναφερόμενα, ούσης επομένως και γι' αυτό το λόγο παρανόμου και ακυρωτέας της προσβαλλομένης υπουργικής αποφάσεως, άλλως.

Ειδικότερον σύμφωνα με την προσβαλλομένη απόφαση με αυτήν εγκρίνονται οι περιβαλλοντικοί όροι για την υπόγεια εκμετάλλευση βωξίτη από την ΕΛΜΙΝ Α.Ε. στις θέσεις 'Καραβάκι' και «Χάνι Παπαμίχου».

Εκτός από τις ως άνω θέσεις η εν λόγω εταιρία εκμεταλλεύεται ήδη στην Οίτη υπόγεια μεταλλεία στις θέσεις «Δύο Βουνά», στον «Κοκκινόβραχο», όπου ο υπόψη μεταλλευτικός χώρος εμπίπτει κατά τα 2/3 εντός του πυρήνα του εθνικού δρυμού Οίτης, και στην «Ψωμούλα», ενώ κατέχει συνολικά 14 οριστικές μεταλλευτικές παραχωρήσεις που καλύπτουν όλη την Οίτη, ισχύος 100 ετών, ως διάδοχος της προκατόχου εταιρίας με την επωνυμία «Μεταλλεία Βωξίτου Ελευσίνας Α.Ε.».

Η τελευταία ως άνω εταιρία ξεκίνησε την εξορυκτική δραστηριότητα στην Οίτη το 1957, **χωρίς σχεδιασμό με γνώμονα μόνο την ύπαρξη κοιτασμάτων**, με αποτέλεσμα την πρόκληση αλλοιώσεων στο φυσικό περιβάλλον της περιοχής, κυρίως με τις εναλλασσόμενες εκσκαφές, τα μέτωπα σηράγγων (στοών) και τις εκτεταμένες εναποθέσεις στείρων υλικών ως και την κατάληψη ή την αποψίλωση τμημάτων δασών και δασικών εκτάσεων, τη διακοπή της φυσικής συνέχειας του φυσικού αναγλύφου και την αλλαγή των φυσικών γεωμορφολογικών διεργασιών (βλ. σχετικά, Mertzanis A., Karetsos G., Smyrni V., Efthimiou G., and Zakinthinos G., National Park of Iiti: environmental and geomorphological impacts form the mining activity (Greece), σε Δελτίο της Ελληνικής Γεωλογικής Εταιρίας, τόμ. XXXVII 2007, Πρακτικά 11^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου, Αθήνα, Μάρτιος 2007).

Επομένως εκ πάντων των ανωτέρω προκύπτει ότι εν προκειμένω δεν πληρούνται οι προαναφερθέντες αυστηρότατοι όροι, υπό τους οποίους και μόνο κατ' εξαίρεση είναι ανεκτή η εξορυκτική δραστηριότητα σύμφωνα με την πρωτοποριακή νομολογία του Ε' Τμήματος του Σ.τ.Ε.

Δεδομένου ότι η ως άνω εταιρία ΕΛΜΙΝ συνεχίζει και επεκτείνει την εξορυκτική δραστηριότητα, η οποία εχώρησε στο παρελθόν άναρχα, χωρίς κανένα μέτρο, με αποκλειστικό γνώμονα την ύπαρξη κοιτασμάτων και χωρίς να ληφθεί υπόψη η

σπανιότητα του μεταλλεύματος, τα συνολικά αποθέματα αυτού, η ανάγκη διαφύλαξης επαρκών αποθεμάτων για τις επόμενες γενεές ως και της διατήρησης επαρκούς αποταμιεύματος μέχρι της εξευρέσεως αναλόγου χρησιμότητας ανανεώσιμων πόρων.

Επιπροσθέτως η εν λόγω καταστροφική για τον ορεινό όγκο της Οίτης εξορυκτική δραστηριότητα διενεργείται για την κάλυψη αποκλειστικά και μόνο ξένων αναγκών, δεδομένου ότι η ως άνω εταιρία ΕΛΜΙΝ είναι 100% εξαγωγική εταιρία, ως και για την ικανοποίηση ιδιωτικών οικονομικών συμφερόντων, χάριν των οποίων αναλώνεται πολύτιμο φυσικό κεφάλαιο.

Επομένως η προσβαλλομένη υπουργική απόφαση με την οποία επιτράπη η επέκταση της εν λόγω εξορυκτικής δραστηριότητας σε νέες θέσεις, ήτοι στις θέσεις 'Καραβάκι' και 'Χάνι Παπαμίχου' του ορεινού όγκου της Οίτης, είναι μη νόμιμη και ακυρωτέα ως αντικειμένη στην ανωτέρω κατοχυρωμένη τόσο στο Διεθνές όσο και στο Συνταγματικό Δίκαιο (άρθρο 24) αρχή της βιωσιμότητας.

Επειδή νομιμοποιούμεθα στην υποβολή της παρούσης αιτήσεως μας η μεν πρώτη ως Κίνηση Πολιτών με σκοπό την προστασία της Οίτης, ο δεύτερος και τρίτος εξ ημών ως κάτοικοι και διατηρούντες ιδιοκτησίες στον κείμενο εγγύς του υπόψη μεταλλευτικού χώρου και δη σε απόσταση 800 μέτρων, κατά την οικεία Μ.Π.Ε., οικισμό του Κουμαριτσίου και ο τέταρτος ως μέλος της ως άνω κίνησης και κάτοικος του πλησίον του ως άνω χώρου και δη σε απόσταση 5,5 km, κατά την ως άνω Μ.Π.Ε., κειμένου οικισμού της Παύλιανης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσους θέλουμε εν καιρώ προσθέσει.

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

1. Την αποδοχή της παρούσης αιτήσεως μας.
2. Την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως
3. Την επιστροφή του παραβόλου - και - την επιδίκαση της δικαστικής μας δαπάνης εις βάρος των αντιδίκων.

Εκ της φύσεως της παρανόμου - κατά τα ανωτέρω - επεμβάσεως στα ευαίσθητα οικοσυστήματα του οικείου ορεινού τοπίου, του βουνού, του δασικού οικοσυστήματος, στο οποίο θα λάβει χώρα εν μέρει η ως άνω επέμβαση, ως και των οικείων υδάτινων οικοσυστημάτων, προκύπτει η βεβαιώτης της επελεύσεως - εκ της άμεσης εκτελέσεως της προσβαλλομένης

αποφάσεως - βαρείας και ανεπανορθώτου βλάβης του φυσικού περιβάλλοντος, επί του οποίου έχουμε δικαίωμα, κατ'άρθρο 24 του Συντάγματος, λόγω ιδίως της περιττής ανάλωσης μη ανανεώσιμου φυσικού πόρου, της αισθητής αλλοίωσης του τοπίου και της ποιοτικής υποβάθμισης των ως άνω υδάτινων οικοσυστημάτων (παραπόταμου Συντονίκη και ποταμού Ασωπού), μη δυναμένης της ως άνω βλάβης να αποφευχθεί άλλως, ει μη δια της αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως (πρβλ. σχετικά, ΣΤΕ ΕΑ 185/2008, 431/2003 με αναφορά στις ΣΤΕ Ε.Α. 124/2001, 615/1999, 91, 353/1998).

Επίσης λόγω της επαναληπτικότητας των παραγόμενων από τις ανατινάξεις δονήσεων και των επιφανειακών επεμβάσεων (διανοίξεις δρόμων προσπέλασης, χώροι υπαίθριας δραστηριότητας) υπάρχει κίνδυνος όξυνσης κατολισθητικών και επруστικών φαινομένων.

Ακόμη υπάρχει κίνδυνος μεταφοράς ρυπαντικών φορτίων από την επικείμενη υπόγεια εκμετάλλευση στη θέση «Καραβάκι» προς την εγγύς κείμενη υδρευτική γεώτρηση, κατά τα ειδικότερον αναφερόμενα στην μνημονευόμενη, υπό στοιχείο II της ως άνω υπό κρίση αιτήσεως μας ακυρώσεως, Τεχνική Έκθεση.

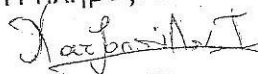
Δια ταύτα

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης με αριθμ. πρωτ. οικ. 126195/1190/4.5.2011 κοινής υπουργικής αποφάσεως μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως υπό του Συμβουλίου της Επικρατείας επί της εκκρεμούσης κατ' αυτής ενώπιον του, από 2. Ιουλίου 2011 αιτήσεως μας ακυρώσεως.

Αθήνα, 2. Ιουλίου 2011

Η πληρεξουσία δικηγόρος

ΙΩΑΝΝΑ ΧΡ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΔΝ

ΚΡΑΤΙΝΟΥ 7 • Τ.Κ. 105 51 ΑΘΗΝΑ

ΑΦΜ: 035327371 • ΔΟΥ Α' ΑΘΗΝΩΝ

ΤΗΛ./FAX: 210 3216758 • ΚΗΛ: 6974 350291

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47-49
ΑΘΗΝΑ 105-64
ΤΜΗΜΑ Α΄ ΔΙΑΚΟΠΩΝ

Αριθ. καταθέσεως: 442/2011

Η Πρόεδρος του Α΄ Τμήματος Διακοπών
του Συμβουλίου της Επικρατείας

Έχοντας υπόψη το άρθρο 52 του π. δ/τος 18/1989, όπως ισχύει.

1. Ορίζουμε εισηγητή της υποθέσεως των ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΟΙΤΗΣ κ.λπ., τον Πάρεδρο **Ντουχάνη Χρήστο** και βοηθό τον **Ζιαμπάρα Αντώνιο**.

2. Παραγγέλλουμε να κοινοποιηθεί, με επιμέλεια των αιτούντων, αντίγραφο της αίτησης αναστολής με την πράξη αυτή α) στους : **1. ΥΠ. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ & ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ, 2. ΥΠ. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ**, οι οποίοι οφείλουν να διαβιβάσουν στο Συμβούλιο της Επικρατείας το φάκελο και τις απόψεις της Διοικήσεως εντός **πέντε (5) ημερών** από την κοινοποίηση και β) στην **Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία «ΕΛΜΙΝ Α.Ε.»**, που φέρεται να έχει δικαίωμα παρεμβάσεως στη δίκη.

Οι αιτούντες οφείλουν, μέχρι τη λήξη της ίδιας προθεσμίας, να προσκομίσουν στον Εισηγητή τα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν τους ισχυρισμούς τους.

Αθήνα, 6/7/2011

Η Πρόεδρος του Α΄ Τμήματος
Διακοπών

Αγγ. Θεοφιλοπούλου

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Αθήνα ...6/7/...2011...
Η Γραμματέας του Α΄ Τμήματος
του Συμβουλίου της Επικρατείας

ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ακριβές αντίγραφο εκ του εις χείρας μου εγγράφου, το οποίο αρμόδιος δικαστικός επιμελητής με τη ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματος μου παραγγέλλεται να επιδώσει προς την Ανώνυμη Εταιρία με την επωνυμία «ΕΛΜΙΝ Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Οιτύλου 11 – Αμπελόκηποι) και εκπροσωπείται νόμιμα για να λάβει γνώση και για τις νόμιμες συνέπειες.

Αθήνα, 7. Ιουλίου 2011

Η πληρεξουσία δικηγόρος

Χατζοπούλου Ι
ΙΩΑΝΝΑ ΧΡ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΔΝ
ΚΡΑΤΙΝΟΥ 7 • Τ.Κ. 105 51 ΑΘΗΝΑ
ΑΦΜ: 035327371 • ΔΟΥ Α' ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛ./FAX: 210 3216758 • ΚΙΝ.: 6974 390291